

Sosed pa ni trosil popra, ampak je nastavljal zanke. Oni dan ga je dobil lovec in mu je pripeljal par gorkih okoli ušes. Takrat je bil sosedi rdeč kakor kuhan rak. Pol ure je kazal jezik za lovцем. Potem pa mi je rekel: »Smrkavec, kaj pa zijaš?«

A jaz nisem zijal, ampak ogledoval sem njegov jezik in sem mu dejal:

»Stric sosed, vi bi pa lahko šli za parkeljna, ker imate tako dolg in rdeč jezik!«

»Paglavec zanikrni, ti bom že dal parkeljna!« je zarjul in skočil nadme. Jaz pa v beg. Dobro sem vedel, da me bo dobil. Zato sem splezal na prvo drevo. Sosed, hvala Bogu, ni znal plezati. Stal je spodaj in mi žugal s pestmi. Suhač je medtem ušel v deteljo.

V detelji je bil skrit zajec. Ustrašil se je suhača in je zbežal. Tedaj sem rekel sosedu:

»Stric sosed, potrosite mu malo popra na rep, pa vas bo počakal!«

Ali sosed me ni ubogal. Ulegel se je pod drevo v senco in kmalu začel vleči dreto. Takrat sem skočil z drevesa in hajdi domov.

Tako so minile moje počitnice. Moj oče ni imel počitnic, ampak je podiral občinske smreke. Ko jih je podrl, ni dobil plačila, temveč so ga zaprli za štirinajst dni. Ko je prišel zopet nazaj, mi je dejal:

»Vidiš, Jurek, zdaj sem pa tudi jaz imel počitnice kakor ti in tvoj učitelj!«

Čudil sem se, saj oče ne hodi v šolo, pa je imel počitnice. Zato bom vprašal gospoda učitelja, ali je tudi on podiral občinske smreke, da je dobil potem dva meseca počitnic. To jih je moral silno veliko podreti.

KSAVER MEŠKO

PETELIN

KIKIRIKI!

MOGOČNO NA GNOJU PETELIN STOJI.

KIKIRIKI!

KDO JE GOSPOD KAKOR JAZ?

VSA VAS POZNA PRELEPI MOJ GLAS

IN VSE ME CENI IN ČASTI.

GOSPODA PRIZNAVA ME VSE DVORIŠČE,

VSE PUTKE, JARČKE, VSAKO PIŠČE,

CELO ŠE GOSI IN RACASTI ROD

PRIZNAVAJO, DA SEM RES ROJEN GOSPOD.

LE „PAZI“, STARIKAVI PES NAŠ MRČAVI

ME ČASIH NEKAM PO STRANI MOTRI,

DVOMIM PA, DA ČISTO JASEN JE V GLAVI,

ZATO ME TO PRAV NIČ NE BOLI,

SAJ VEM, NA DVORIŠČU SEM JAZ GOSPODAR,

IN KAJ MI VSE DRUGO JE MAR —

KIKIRIKI! KIKIRIKI!